

Bencsik András: Második szándék, avagy az elmaradt polgárháború

2021 szeptember 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Figyelem ez egy nagyon fontos írás!

A második szándékú támadást az ellenfél reakcióját tudatosan kiváltva hajtja végre a támadó úgy, hogy a kiváltott reakciót felhasználva fejezze be sikeresen a támadást.

Gyurcsány Ferenc ?szödi beszéde közismert részleteinek nyilvánosságra hozatala ilyen második szándékú támadás volt, és csak rajta múlott, hogy nem érte el a célját, egy véres, polgárháborús válság kirobbantását.

Az ?szödi beszédet követ? események évfordulóján, különös tekintettel arra, hogy a beszédet elmondó szerepl? jöv? tavasszal visszatérni készül a hatalomba, szükségesnek látszott, hogy mint az akkor történtek egyik szemtanúja a magam alaposan átgondolt értelmezésével járuljak hozzá a dolgok megértéséhez, ugyanis Gyurcsány Ferenc személyében egy Joszif Sztálinhoz mérhet? gátlástalan és könyörtelen despota készül ismét magához ragadni a kormányrudat. És másodszor nem kíván hibázni. Ezért kell megértenünk, hogy mi történt és miért 2006-ban.

Az ?szödi beszéd néven elhíresült szónoklat Gyurcsány Ferenc miniszterelnök 2006. május 26-án, egy hónappal a baloldal választási gy?zelme után az MSZP-frakció zárt balaton?szödi ülésén tartott záróbeszéde volt. Ebben lényegében azt adta el? a maga poénosan tahó, ugyanakkor dagályos stílusában a szocialista képvisel?k el?tt, hogy a kampányban tett már-már gátlástalan ígéretekkel szemben a valóság az, hogy a baloldaliak és a liberálisok cs?dbe vitték az országot, és csak rendkívül fájdalmas reformokkal lehet m?ködésben tartani. (Ezek a nyár folyamán részben be is következtek.)

Azt is tudjuk, hogy a záróbeszédb?l kivágott botrányos részleteket szeptember 17-én délután egy vagy több ismeretlen futár egy id?ben juttatta el a baloldal által felügyelt és irányított Magyar Rádiónak, a liberális RTL Klub televíziónak és az akkor még liberális Origo internetes portálnak egy-egy CD-re írva. A hangfelvételt a Magyar Rádió a délután négyórás hírek sorában közzétette. Délután ötkor az RTL Klub egyik riporterének az éppen Gy?rben tartózkodó Gyurcsány Ferenc elismerte, valóban ? beszél a felvételen. A bejátszott rendkívül durva és trágár elemeket tartalmazó részletek estére szinte mindenkit elértek, és hihetetlen erej? felháborodást váltottak ki, aminek hatására este nyolc körül több ezer ember jelent meg a budapesti Országház el?tt.

Másnap, szeptember 18-án szintén több ezren csatlakoztak az el?z? napon kirobbant Kossuth téri tüntetéshez. A Parlamentt?l este tíz körül egy hazug állításra (tüntet?ket tartanak fogva a televízió székházában) viszonylag sok ember átvonult az MTV Szabadság téri f?bejáratához. Itt kétféle tüntet? volt jelen. Az egyik típust a felháborodás és az ekkor még hevesen hisztérikus tömeghangulat sodorta a helyszínre. Ott voltak, kiabáltak, de igazából nem tudták, mit akarnak. ?k több ezren lehettek. A másik típus pontosan tudta, miért jött: rombolni és pusztítani. Sokan felismerték vagy felismerni vélték közöttük a labdarúgó-mérk?zéseken látott úgynevezett „huligánokat” is. ?k körülbelül 300-an voltak. A helyszínen forgató televíziók, közöttük is kiemelked?en a Hír TV jóvoltából a közvélemény pontosan láthatta a különbséget. Míg a második tábor tagjai a kivezényelt és magukra hagyott, rosszul felszerelt és felkészületlen rend?röket ütlegelték, dobálták, autókat törtek össze és gyújtottak fel, addig az els? táborbéliek az olykor társaiktól elszakadó rend?röket mentették a radikálisok el?l.

Ez a kétarcúság kés?bb is jellemezte a több mint egy hónapon át, 2006. november 4-ig tartó zavargásokat.

Vágjunk a közepébe. Kiinduló állításom az, hogy *Gyurcsány Ferenc* el akarta veszíteni a 2006-os választást, pontosan tudta ugyanis, milyen súlyos gazdasági válság fenyegeti Magyarországot, és arra számított, hogy a hatalomra kerül? jobboldal nem lesz képes megoldani. Vagy belebukik, és ezzel lehet?séget teremt a baloldalnak az id? el?tti visszatérésre, vagy ha kihúzza keservesen a négy évet, nem lesz hitele a választók el?tt, és ekkor kerül újra a baloldal kezébe a hatalom. Csakhogy a Fidesz–KDNP 2006-ban fennállása legrosszabb kampányát vitte, mintha nem lett volna képes újraépíteni magát a 2002-es vereség óta. Gyurcsány a választás esetéjén azzal szembesült, hogy saját hazugságainak az árát neki kell megfizetnie. Tulajdonképpen err?l beszélt egy hónappal kés?bb Balaton?szödön a szocialista frakciónak.

Ebb?l a reménytelen helyzetb?l nem látott kiutat. Az ?szödön el?adott reformok sikerében ? sem hitt. Valószín?leg 2006 nyarára már pontosan tudta, hogy sem embere, sem eszköze nincs arra, hogy az egyre súlyosodó gazdasági

válságot kezelje, ezért ördögi tervet eszelt ki: a fenyeget? válságot egy még fenyeget?bb válsággal kell megoldani. Egészen bizonyos, hogy nem egyedül dolgozta ki a koncepciót. A terv amilyen brutálisan egyszer?nek, olyan hatásosnak ígérkezett. Az alapötlet az ?szödi beszéd trükkös megkurtítása volt, amelynek egyes részletei, kiragadva szövegkörnyezetükb?l, olyan észbontóan durvák voltak, mint egy arcul csapás.

Az elképzelés az volt, hogy ezeket a brutális részleteket a legnagyobb hatású médiumokon keresztül kell a legnagyobb nyilvánosságba egyszerre, minden el?készítés nélkül bedobni, hogy sokkolja az embereket. A sokk spontán tüntetéseket robbant ki, amelyeket a beépített ügynökök és a felbérelt provokátorok segítségével lehet majd irányítani a tervezett végkifejlet felé. Ez volt a második szándékú támadás lényege.

Minden az elképzelések szerint történt. Els? körben a beszéd részleteit a legmegbízhatóbb balliberális médiumoknak juttatták el, hiszen fontos volt, hogy ezek vezet?i kételkedés nélkül nyilvánosságra hozzák a hanganyagot. Ami meg is történt. Az érintett f?szerkeszt?k feltehet?en el?re tudtak arról, hogy valami fontosat kell közzétenniük. Az RTL Klubnak egy óra késéssel kellett hitelesítenie a szöveget oly módon, hogy egy jól id?zített véletlen folytán Gy?rben épp elérték a miniszterelnököt. Este pedig Gyurcsány a saját blogján megjelentette a teljes beszédet, amivel fedezte magát, hiszen az egész beszéd korántsem volt olyan felháborító, mint kiragadott részletei, azonban az események ekkor már megállíthatatlanul száguldottak el?re.

Az összeesküv?k tudhatták, hogy a spontán tüntetések nagy valószín?séggel a Parlamentnél robbannak majd ki, bár ezt sem lehetett nehéz egy tucat hálózati személy közrem?ködésével katalizálni. Ebb?l azonban nem lett volna vihar, pár nap alatt elszáll az indulat. Az összeesküv?k viszont vért, halottakat, polgárháborús tombolást akartak kiprovokálni.

Miért? Azért, mert egy véres polgárháborús válság idején akár rendkívüli állapotot is ki lehet hirdetni, és rá lehet mutatni a fasiszta, neonáci jobboldalra, le lehet tartóztatni egyes politikai szerepl?ket, pereket lehet ellenük indítani, és ebben az a jó, hogy ilyen hatalmas káoszt követ?en, ami szükségszer?en gazdasági válságot hoz magával, utóbb ugyan ki tudja megmondani, ki és miképpen volt felel?s az ország tönkretételéért?

Gyurcsány egy polgárháborús válságsorozattal megúszhatta volna a számonkérést, és még politikai ellenfeleivel – párton kívül és belül – is leszámolhat.

Ehhez ember kellett ölni. Tüntet?t is, de legf?képpen rend?rt. Lehet?leg többet, hogy a rend?rséget fanatizálni lehessen a gyilkos csürhe ellen. Tüntet?t pedig azért kellett volna ölni, hogy mind a radikálisokból, mind a fanatizált rend?rökb?l kioldja a gátlást, és kedvük szerint gyilkoljanak. Ez nem agyrém. 2014-ben a kijevi Majdan téren pontosan ez a forgatókönyv valósult meg egy spontán tüntetésb?l kiindulva, ami Ukrajna teljes összeomlásához vezetett. Ki a felel?s Ukrajna gazdasági összeomlásáért? Ki a felel?s a Majdan téren bekövetkezett lövöldözésekért? A halottakért? Ki tudná ma már megmondani? És kit érdekel?

Ez a veszély fenyegette Magyarországot. Ezért volt, hogy az MTV székházát egy felkészületlen, vidékr?l hozott rend?rszakasz védte csak, és ezért nem siettek a segítségükre a pár sarokra állomásozó, professzionálisan felkészült Rebisz emberei. A rögzített rend?rségi hangfelvételekb?l utóbb kiderült, hogy a rend?rök az események el?rehaladtával egyre kétségbeesettebben könyörögtek segítségért: *„…Türelem, az van, de ezek egyre közelebb jönnek… […] Igyekezzetek, már nagyon kivannak az emberek! […] Annyi rend?r sérült van, hogy ki se tudjuk ?ket vinni. […] F?nök, gázos a helyzet, nagyon gázos! […] Amerre nézek, rend?r, csak az a baj, hogy szervezetlenek és kimerültek. […] Életveszélyben vagyunk, nem tudjuk tartani! […] Hol a picsában vagytok, már elnézést!”* És így tovább. Másnaptól ugyanez a tehetetlennek és rémültnek bizonyult rend?rség brutális kegyetlenséggel üldözte, l?tte egy hónapon át a csuklyásokat (err?l kés?bb), majd szintén gond nélkül verte agyba-f?be október 23-án a civil tüntet?ket.

Miért mentek a tüntet?k az MTV-székház elé? Egyik részük egy álhír hallatán, miszerint ott pár tüntet?t fogva tartanak, akiket ki kell szabadítani. Másik részük – köztük b?nöz?k is – ismeretlen megbízóik utasítására, harcolni. „Gempáért”, vagyis pénzért, ahogy *Kerényi Imre* annak idején leleplezte.

Mit csináltak a tüntet?k, miután sikeresen betörtek az épületbe? Semmit. Kifosztották a Coca-Cola-automatákat, és lelkesen ordítoztak. Még csak kísérletet sem tettek, hogy a nyilvánossághoz forduljanak, pedig ott volt jó pár televíziós társaság kamerája a téren; ha lett volna üzenetük, lett volna kinek elmondani. De maguk sem tudták, miért vannak ott, mit akarnak tulajdonképpen. Még arra sem futotta, hogy „monnyon le!”

Emlékezzünk csak vissza a kivénhedt, mégis tömegoszlatásra bevetett vízágyús rend?rautó esetére. Érdemi

védelem nélkül belehajtott a tömegbe, és spriccelni kezdett. A feldühödött vadak felugráltak rá, törték-zúzták, eközben a békés tüntet?k még id?ben kimenekítették a rend?röket a vezet?fülkéb?l…

Itt álljunk meg!

Ezeknek a rend?röknek meg kellett volna halniuk, ha már a tévészékház kapuja el?tt ácsorgó szerencsétlenek valahogy mégis életben maradtak. ?ket kellett volna a cs?cseléknek meglincselnie, ámde ekkor különös dolog történt. Azon típusú tüntet?k, akik nem voltak beavatva a történetbe, akik nem rombolni, gyújtogatni és pusztítani jöttek, hanem csak a botrány okozta felháborodás hozta ide ?ket, testi épségüket kockáztatva belekaroltak a rend?rökbe, és kimenekítették ?ket a veszélyb?l. A gyilkos polgárháború lehet?sége a tisztességes budapesti polgárok jóindulatán megbukott.

Gyurcsány összeesküvése egy hibát tartalmazott, és ez végzetesnek bizonyult. Saját magából, saját gyilkos ösztöneib?l indult ki. A manipulált ?szödi beszéddel provokált jobboldali emberek azonban nem ilyenek. Nincsenek gyilkos ösztöneik. Még válságos helyzetben sincsenek. Ezért Gyurcsánynak valahol a téren, egy taktikusan rosszul ?rzött raktárban hozzáférhet?vé kellett volna tennie éles l?fegyvereket, akár gránátokat is, amiket a tüntet?k hevesebb tagjai felfedezhettek és használhattak volna. Hiszen ha a tömegb?l elkezdik l?ni a rend?röket, akkor azok el?bb-utóbb kénytelenek lesznek visszal?ni… (Erre 1956-ban volt példa. Amikor október 23. után a felkel?k betörtek az ?rizetlenül hagyott Lámpagyárba a Soroksári úton, ahol köztudottan fegyvereket, konkrétan egylövet? karabélyokat gyártottak, szakítva a szokásos kommunista óvatossággal, valakik pár nappal korábban egy teherautónyi l?szert rakodtak le az udvaron, hogy a felkel?k hozzájussanak a géppisztolyok korában szinte semmit sem ér? karabélyokhoz – azért mégiscsak l?fegyverekhez –, jó el?re alapot teremtve a szovjet megszállóknak arra, hogy er?szakkal verjék le a „fegyveres ellenforradalmi cs?cseléket”.)

Ez meg is történt. Idézek a Balsai-jelentésb?l (https://www.parlament.hu/irom39/04277/04277.pdf, 6. oldal): *„éles fegyverekkel megrakott rend?rségi járm?vet »felejtettek« a helyszínen, a tömeg felfegyverkezése akár lehetséges lett volna, aminek következményei beláthatatlanok”.* A jelentés kés?bb így összegez: *„Az esemény kapcsán máig tartják magukat olyan nézetek, amelyek szerint az ostrom részben provokáció volt, és a hatalmában meggyengült miniszterelnök a tüntet?k túlkapására várva akarta megfordítani, maga mellé állítani a közvéleményt. Mindmáig nem derült ki azt sem, hogy mi történt a megsebesült, vagy magukat »megadó« rend?rök fegyvereivel. Kik voltak azok, akik pénzért vettek részt az ostromban? Nem voltak meg az eszközeim annak vizsgálatára sem, hogy a Nemzetbiztonsági Hivatalnak milyen szerepe volt az MTV ostrománál…”*

Volt fegyver, megvolt a lehet?ség a vérontásra, de valamiért mégis elmaradt, Istennek legyen hála.
A titkosszolgálat nem akarta vagy nem merte a radikálisokat fegyverhez juttatni. Azok pedig beérték a tombolással. Az ?rjöngés a téren kés? éjszakára elcsendesült, a lángoló autókat eloltották, a tévé székházát visszafoglalta egy pihent és eddig ráér?sen várakozó rend?ri egység.

A nagy lehet?ség elszaladt. A bajt nem sikerült egy még nagyobb bajjal elfedni.

De még nem volt minden veszve. Akcióba léptek az eddig sehol nem látott, a semmib?l el?lép? és majd november negyedike után a semmibe szétoszló csuklyás különítmények: többségükben fiatal férfiak, akik a pesti utcákon egy hónapon át tartó véres fogócskát rendeztek a rend?rökkel. A permanens zavargássorozat, valamint a Kossuth téren tartóssá váló forradalmi operett tragikomikus látványa jelent?s mértékben rombolta az önkormányzati választásra készül? Fidesz–KDNP esélyeit, amely bár szinte az egész országban megnyerte a választásokat, Budapestet nem tudta megfordítani, és noha csak csekély fölénnyel, de a f?város megmaradt a Gyurcsány-kormány oldalán. Ennek, amint a Demokratában korábban megírtuk, üzleti oka is volt. Ekkor írták alá a négyes metró hírhedt szerz?déseit.

Szerintem október elejére Gyurcsány Ferenc megértette, hogy vesztett. Nem sikerült kibújnia a felel?sség alól, nem sikerült másra hárítania a bajt, szembe kellett néznie azzal, hogy a gazdasági válság meg fogja buktatni. De volt még egy üt?kártya a kezében. Gyenge lap, de még ki lehetett játszani.

Ez volt október 23-a. Az 1956-os forradalom ötvenedik évfordulójára a Fidesz–KDNP nagygy?lést hirdetett az Astoriához. A Pesten estér?l estére mindig más helyszínen felbukkanó csuklyások ezen napon a Bajcsy-Zsilinszky és az Andrássy út keresztez?désében adtak randevút a rend?röknek. Korábban, délután negyed négykor a rend?rök az Alkotmány utcában minden ok nélkül ütlegelni kezdtek egy középkorú n?t, a segítségére siet? férjét pedig leütötték. A felháborodott tömeg erre rátámadt a rend?rökre, akik a tüntet?ket a Bajcsy-Zsilinszky úton a Deák tér irányába kezdték szorítani. A kiszorítást vezényl? parancsnok többször is jelezte, hogy ez a man?ver

veszélyes, mert megközelíthetik a délután négyre hirdetett Fidesz–KDNP-gy?lés helyszínét. Válaszul a parancsnokot leváltották. Végül a rend?rsorfal keresztben a Bajcsy-Zsilinszky út teljes szélességében, körülbelül a Szent István-bazilika magasságában állt fel. A csuklyások ezúttal a Deák tér fel?l szivárogtak el?. Néhányan közülük az Erzsébet tér márványlapjaiból darabokat feszegettek le, és azokat harcra készen elhelyezték az úttesten. A folytatást mindenki ismeri, a csuklyások, akik között több ismert jobbikos és radikális vezet? is s?r?n felbukkant, szép lassan hátrálva ráhúzták a rend?röket el?bb a Deák térre, majd a Madách tér elejére, végül a legális és bejelentett nagygy?lésre. Még egy öreg tankot is odakészítettek valakik, aminek – mit tesz a gondos el?relátás – m?köd? motorja és az üzemanyagtartályban kell? mennyiség? benzinje is volt. Ideális eszköz annak demonstrálására, hogy a cs?cselék páncélossal támadja a rend ?reit. Akik nem is lacafacáztak, könyörtelen t?zzel válaszoltak.

Ez a pokoli rend?rroham, a gy?löletnek ez a borzalmas, arctalan tombolása Gyurcsánynak már csak az eszel?s bosszúja volt. Nem tudni, mit akart. Valószín?leg már csak ütni, verni és rombolni. *Révész Máriusz* országgy?lési képvisel? véres arca mementóként ?rzi a gy?lölet szörny? következményeit. Nota bene ?t a Rákóczi úton támadták meg a rend?rök, miközben képvisel?i igazolványát tartotta maga elé.

Ez a borzalmas roham sem érte el a célját. Nem halt meg senki, bár sokan súlyosan megsérültek, és mindenkit felrázott ez a kegyetlen bosszúhadjárat. *Nietzsche* szerint *„was mich nicht umbringt, macht mich stärker”.* Ami nem öl meg, az meger?sít. A társadalomban olyan mély ellenszenv ébredt Gyurcsány és b?ntársai iránt, amit már nem lehetett eloltani.

Pedig még ezt is megpróbálta. Idézem az utolsó fontos esemény egy másik szemtanúját, a tragikusan fiatalon elhunyt *Jókuthy Zoltánt*. ? írta 2006 novemberében a Demokratában:

„Fegyelmezett diadalmenetben vonult szombaton végig százezres tömeg élén Orbán Viktor Budapest belvárosán. Nem voltak beszédek, nem volt program, csak csendes, fegyelmezett tömeg, amely néma méltósággal emlékezett a magyar forradalom ötven évvel ezel?tti vérbe fojtására és a most október 23-án történt brutális rend?rterrorra.

»Az igazság szabaddá tesz« – Jézus Krisztus bibliai szavaival üzent hadat a polgárság a hazugság kormányának, amely nem tudott másképp védekezni, mint hogy a m?veletlen *Gál J. Zoltán* hétf?n Auschwitz szellemét látta megelevenedni a János evangéliumából vett idézetben. Bár *Szilvásy György* igyekezett elriasztani mindenkit az ünneplést?l, az er?szakkal való alattomos fenyegetés ezúttal nem járt sikerrel. November negyedike több volt mint demonstráció: pszichológiai háború, ahol lényegében a polgári demokrácia sorsa volt a tét.

A feszültség mindvégig tapintható volt. A menet élén felt?n? mellényes szervez?k szinte falanxként összekapaszkodva vezették fel a sort, amelynek végén ugyanilyen er?s hátvéd biztosította, hogy se rend?ri, se egyéb provokáció ne zavarhassa meg a békés vonulást.

Pedig a radikálisok készültek. A Kossuth tériek egyik levitézlett vezet?je mintegy százf?s kíséretével délel?tt még arról sutyorgott, hogy estére már készítik a fegyvereket, a kuruc.info portál még gunyorosan köszönte meg Orbán Viktornak, hogy szombatra összehívta a tömeget, mondván, a többi már az ? dolguk (szombat reggel ezért SMS-ekben buzdítottak mindenkit, hogy a Szabadság téri tüntetések után csatlakozzon a Fidesz menetéhez).
A Szabadság téren azonban minden várakozás és a fokozott rend?ri készültség ellenére is alig néhány százan gy?ltek össze, pedig több szervezet, a Nemzeti Jogvéd? Alapítvány, a Magyarok Világszövetsége és a magukat Kossuth téri forradalmároknak nevez?k egyik szárnya is ide várta híveit. A pár száz f?s menet végül délután el is indult, és néhány csoport többször is megpróbált a Fidesz rendezvényéhez csatlakozni, a rendez?k azonban kit?n?re vizsgáztak, és mind a menet végén, mind a keresztutcákban áthatolhatatlan falként biztosították, hogy senki ne zavarhassa meg a vonulókat. Végül az a komikus helyzet állt el?, hogy a skandáló, zajongó tüntet?k kissé lemaradva loholtak a menet után.

A Deák téren aztán a Fidesz szervez?i megköszönték a részvételt, a tömeg pedig fegyelmezetten oszolni kezdett, így a balhéra vágyók Astoriánál várakozó másik csoportja csupán hazafelé tartó emberekkel találkozott. Más dolguk nem lévén, a néhány száz f?s skandáló menet sajátos sétára indult keresztbe-kasul a városban, láthatóan fogalmuk sem volt, hová tartanak. Néha egy-egy hangosabb ember új úti célt kiáltott be, id?vel azonban egyre többen unni kezdték a bolyongást, s végül a Vörösmarty térre már alig ötven ember futott be, akik csalódottan vették tudomásul, hogy az önjelölt szónokok közül is többen az er?szak céltalanságáról szavaltak a szemerkél? hideg es? el?l nejlonzacskóba burkolt mikrofonba.

Budapest békés maradt. Ennek pedig els?rend? oka az volt, hogy a rend?rség ezúttal nem tett mást, mint ami a

dolga. Biztosította a demonstrációkat, és ügyelt a forgalomra. Nem voltak símaszkos, gumilövedékes és könnygázgránátos provokátorok, így a tömeg rendben tüntetett, majd hazament. Az a csekély csoport, amely hetek óta nem titkoltan újabb er?szakra készült, ellenfelek híján nem tudott harcba bocsátkozni, s gyorsan hamvadó kiabálásban élte ki vágyait.

A több mint százezres békemenet szám?zte a hazugságot és a terrort Budapest utcáiról. Visszaadta a reményt sok millió embernek. Magyarországon az önkormányzati választásokon egy hónappal ezel?tt elsöpr? gy?zelmet aratott a polgári tábor. A mesterségesen gerjesztett politikai cirkusznak vége. A válság azonban tovább mélyült."

Tartozom kiemelked? képesség? volt szerkeszt?társamnak, Jókuthy Zoltánnak azzal, hogy ?szinte örömmel kijelentsem, az ? cikkében hangzott el el?ször a „békemenet" kifejezés. Igaza volt, valójában ez lett az els? Békemenet. Ami utána következett hat évvel kés?bb, 2012. január 21-én, az lélekben, és öntudatlanul, de ösztönösen ennek a mintáját követte.

2006. november 4-én a szeretet és összefogás ereje legy?zte a gy?lölet, a gonoszság és a gátlástalanság erejét. Gyurcsány 2006-ban csak minimalizálni tudta a vereségét. 2009-ben ezért kiosont a hatalomból, és a cs?döt rábízta *Bajnai Gordonra*, akinek a cégek felszámolásában már nagy gyakorlata volt. ? maga pedig a háttérbe húzódott, és megkezdte a baloldali és a liberális tábor módszeres szétrombolását, hogy egy új és saját maga által vezérelt er?t hozzon létre. Gátlásai továbbra sincsenek. Mostani stratégiájának legf?bb eleme, hogy az id?t és a felejtést tekinti szövetségesének. E vonatkozásban a jelek szerint sajnos jól számít.

Új gy?zelmi stratégiát épített. Pontosan tudja például azt is, hogy teljesen mindegy, kit neveznek meg a baloldal miniszterelnök-jelöltjének, mert az semmit sem jelent. Ha veszítenek, akkor édes mindegy. Ha nyernek, akkor is. Miniszterelnököt ugyanis az új parlamenti többség választ. Az jelöl, akinek több képvisel?je van. Az ellenzéki oldalon ma toronymagasan a DK számít a legtöbb képvisel?re, ezért ha nyernek, ?k nevezik meg a miniszterelnököt. Gyurcsány már megint túljárt mindenki eszén, hiszen ráér majd a választási gy?zelem után dönteni. *Karácsony? Dobrev? Jakab? Fekete-Gy?r? Lárifári!* Akár ? maga is miniszterelnök lehet. Mi az hogy? Nagyon is!

Epilógus

…És másnap Magyarország kormánya bejelenti, hogy csatlakozunk az Európai Egyesült Államok megalakítását célzó kezdeményezéshez. Elfogadjuk az Európai Bíróság döntését, amely hatályon kívül helyezi az Alaptörvényt. Csatlakozunk az Európai Ügyészséghez, amely azonnal antikorrupciós vizsgálatot indít, és letartóztatásokat kezdeményez. Emberiességi okokból négy év alatt 500 ezer „menekültet" fogadunk be, akik mind magyar állampolgárságot, lakhatást, ellátást és szavazati jogot kapnak. Az ország nehéz gazdasági helyzetére hivatkozva ezért hatalmas összeg? hitelt veszünk fel a Világbanktól. Ugyancsak a nehéz gazdasági helyzetre való hivatkozással eladják az Orbán-kormány által visszavásárolt közm?cégeket. És hogy teljes legyen a visszarendez?dés, hogy soha többé ne támadhasson fel a nemzeti önállóság gondolata, a jól felszerelt magyar honvédséget NATO-irányítással az ukrán–orosz határra vezénylik, ahol nem bizonyítható amerikai kezdeményezésre megkezd?dik a nagy orosz–ukrán háború, amely eszkalálódva véglegesen megpecsételi Magyarország sorsát. Mert aki túléli, annak nem lesz irgalom.

Bencsik András - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló